

Eörsi István

Állati

»Olyan állati vagy ilyenkor«
s nézi a testemet —
vérrel telve tünődöm:
angyalnak lenni jó lehet.
Angyalnak vagy szeráfnak,
ki csak kardját vonja ki,
lángpallosa fölállhat,
mégsem lesz állati.

Szegény állati testem,
miközben megfeszül,
szemének kék fényétől
megszégyenül.
Magába visszabújna,
boldog, kit ólja véd,
de nem bírja nem kérni újra
királyi eledelét.

»Olyan állati vagy
ilyenkor« —
de tudom, míg működök:
leszek még éteri szellem
a kispárnája fölött.
Legyezgeti a szárnyam,
hűvös, mennyei nesz,
s átszellemül az ágyban,
ha netán állati lesz.